Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

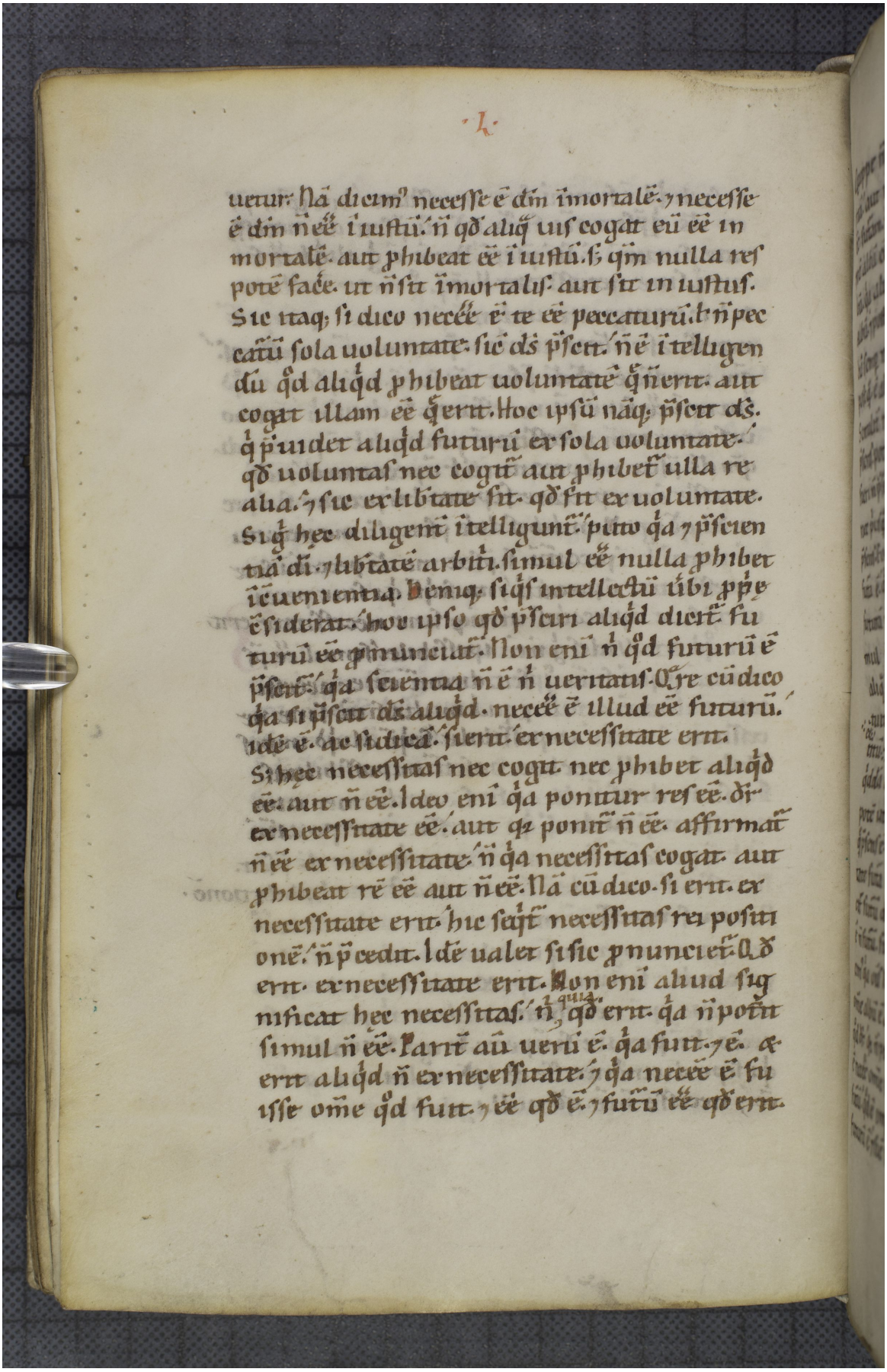

·l·

uetur: ſſa dicam' neceſſe ē dm̄ imortalē. ⁊ neceſſe
ē dm̄ nō ee̅ iuſtū. nō qđ aliq̄ uiſ cogat eū ee̅ im
mortalē. aut phibeat ee̅ iuſtū. ſ; qm̄ nulla reſ
poſ facē. ut nō ſit imortalis. aut ſit iuſtus.
Sic itaq; ſi dico neceſſe ē te ee̅ peccaturū. t nō pec
catū ſola uolūtate. ſic ds̄ pſcit. nō ē intelligen
du qđ aliq̄d phibeat uolūtatē q̄ nō erit. aut
cogat illam ee̅ q̄ erit. Hoc ipſū nāq; pſcit ds̄.
q̄ puidet aliq̄d futurū ex ſola uolūtate.
qđ uolūtas nec cogit aut phibet ulla re
alia. ⁊ ſic ex lib'tate ſit. qđ fit ex uolūtate.
Sic hec diligent intelligunt. puto q̄a ⁊ pſcien
tia di. ⁊ lib'tatē arbitrii. ſimul ee̅ nulla phibet
incōuenientia. Denīq; ſi q̄s intellectū ubi pp̄e
eſſe debeat. hoc ipſo qđ pſcit aliq̄d dicet futu
rū ee̅ p̄nunciat. Non enī nō qđ futurū ē
pſcit. q̄a ſcientia nō ē nō ueritatis. Cū re cū dico
q̄a ſi pſcit ds̄ aliq̄d. neceſſe ē illud ee̅ futurū.
idē ē. ac ſi dicā. ſcit. ex neceſſitate erit.
Si hec neceſſitas nec cogit. nec phibet aliq̄d
ee̅. aut nō ee̅. Ideo enī q̄a ponit reſ ee̅. dī
ex neceſſitate ee̅. aut q̄ ponit nō ee̅. affirmat
nō ee̅ ex neceſſitate. nō q̄a neceſſitas cogat. aut
phibeat rē ee̅ aut nō ee̅. ſſa cū dico. ſi erit. ex
neceſſitate erit. hic ſeq̄t neceſſitas rei poſiti
onē. nō p̄cedit. Idē ualet ſi ſic p̄nuciē. Qđ
erit. ex neceſſitate erit. Non enī aliud ſig
nificat hec neceſſitas. nō, quia qđ erit. q̄a nō poſſit
ſimul nō ee̅. Parit aū ueru ē. q̄a fuit. ⁊ ē. ꝫ
erit aliq̄d nō ex neceſſitate. ⁊ q̄a neceſſe ē fu
iſſe oīe q̄d fuit. ⁊ ee̅ qđ ē. ⁊ futū ee̅ qđ erit.